

Arrest

nr. 299 863 van 11 januari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN LAER
Frère Orbanstraat 156
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart staatloos te zijn, op 17 augustus 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 juni 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 augustus 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 november 2023.

Gelet op de pleitnota van 13 november 2023, ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die stelde op 2 februari 2005 in België te zijn aangekomen, diende op 3 februari 2005 een asielaanvraag in.

1.2. Nadat was vastgesteld dat verzoeker voorheen reeds een asielaanvraag indiende in Nederland werd op 4 februari 2005 een overnameverzoek verzonden aan de Nederlandse autoriteiten. Dit verzoek werd ingewilligd.

1.3. Het feit dat verzoeker opnieuw in het Rijk aanwezig was, werd in juli 2018 vastgesteld bij een controle door de sociale inspectie. Verzoeker verklaarde reeds één jaar in België te zijn.

1.4. Bij beschikking van 24 december 2020 van de rechtbank van eerste aanleg van Gent werd verzoeker erkend als staatloze.

1.5. Bij aangetekend schrijven van 31 maart 2021 diende verzoeker een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 19 juni 2023 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 18 juli 2023 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“De heer:

Naam, voornaam: [Y.B.]

[...]

nationaliteit: Statenloos

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

X Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en visum.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land (artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980).

Bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten werd de situatie geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

Het hoger belang van het kind: betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij minderjarige kinderen zou hebben.

Het gezins- en familieleven: betrokkene toont niet aan dat hij alhier een gezin of een familieleven zou hebben.

De gezondheidstoestand: betrokkene legt geen medische stukken voor waaruit zou moeten blijken dat hij niet in staat zou zijn om te kunnen reizen.

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u

daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiewettelijk commissariaat en vasthouding met het oog op de verwijdering."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtsmacht van de Raad.

2.1. In fine van het verzoekschrift vraagt verzoeker om *"te bevelen dat [hij] gemachtigd wordt tot verblijf in ons land gezien hij gerechtelijk stateloos werd verklaard op 24/12/2020 en niet naar zijn land van herkomst kan worden teruggestuurd waar hij geboren werd."* De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) treedt in het voorliggende geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet echter op als annulatierechter. Hij kan derhalve niet in de plaats van het bevoegde bestuur beslissen om een vreemdeling tot een verblijf in het Rijk te machtigen.

In de mate dat het ingestelde beroep erop is gericht de Raad ertoe aan te zetten enige verblijfs-machtiging toe te staan is het onontvankelijk.

2.2. Daarnaast wijst de Raad erop dat hij zich bij de beoordeling van de wettigheid van een bestuurlijke beslissing in regel dient te plaatsen op het ogenblik dat deze beslissing werd genomen. Bijgevolg kunnen stukken die niet voorlagen bij het bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, in beginsel, niet nuttig worden aangewend in de procedure voor de Raad. De Raad kan in ieder geval, gelet op wat reeds werd gesteld, niet ingaan op de vraag van verzoeker om *"aan de hand van deze nieuwe stukken gevoegd bij het [v]erzoekschrift opnieuw [te oordelen] in functie van deze nieuw bewezen feiten."*

2.3. Er moet ook worden benadrukt dat de synthesememorie, overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet, een proceduristuk is waarin *"alle aangevoerde middelen worden samengevat"*. Behoudens indien het middelen zou betreffen die de openbare orde raken of die slechts konden worden aangevoerd na inzage van het administratief dossier, kan de synthesememorie dan ook niet worden aangewend om nieuwe middelen aan te voeren. In zoverre verzoeker in zijn synthese-memorie nieuwe middelen ontwikkelt die hij reeds bij het neerleggen van zijn verzoekschrift had kunnen aanvoeren kan slechts worden aangegeven dat deze middelen onontvankelijk zijn.

2.4. De pleitnota, zoals bedoeld in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet, is bedoeld om een partij de mogelijkheid te geven om haar in het verzoekschrift aangevoerde middel(en) nog toe te lichten of om te repliceren op de argumentatie van de tegenpartij in een voorgaand proceduristuk. De pleitnota in de schriftelijke procedure vervangt de mondelinge toelichtingen die normaal ter terechtzitting kunnen gebeuren. Ook de pleitnota kan derhalve niet nuttig worden aangewend om op onvankelijke wijze nieuwe middelen aan te voeren, tenzij – en op voorwaarde dat er geen sprake is van een deloyale procesvoering – in het geval het middelen zou betreffen die de openbare orde raken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert, in zijn verzoekschrift, in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het *"algemeen rechtsbeginsel 'fair-balance'"*.

Zijn betoog luidt als volgt:

"Het ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL legt verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding (RVV arrest nr 28.602 van 11 juni 2009).

Dit vereist dat verwerende partij slechts na grondig onderzoek en met kennis van de relevante gegevens een beslissing mag nemen (RVV arrest nr 28.599 van 11 juni 2009).

Overigens staat het REDELIJKHEIDSBEGINSEL de Raad toe om de bestreden be[sliss]ng onwettig te vinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (RVV arrest nr 28.602 van 11 juni 2009 []).

Verzoeker heeft een verblijfsvergunning ingediend en alle medewerking verleend tov de overheid die belast is met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging van vreemdelingen, in casu een persoon die staten[...]loos is en nergens heen kan.

Verzoeker levert het bewijs de nodige stappen te hebben gezet om zijn verblijf te regulariseren door eerst een gerechtelijk vonnis te verkrijgen dd. 24/12/2020 dat hem statenloos maakt (stuk 2), en vervolgens een verzoek tot regularisatie in te dienen op 30/03/2021 bij de Stad Oostende (stuk 3).

Er is geen correcte toetsing aan Art. 8 EVRM dat stelt dat het privéleven ruimer is dan het recht op een familie- en gezinsleven dat hij afdoende bewijst en waarin hij hier samen leeft met zijn neven [T.] (stukken (8-9 &10)[D]) ,die hem helpen en bijstaan en willen in dienst nemen.

De RVV heeft in haar arrest van 13/01/2016 met 13.159.789 duidelijk uiteengezet dat afweging van de individuele - en algemene belangen in concreto dienen te gebeuren.

Hierbij met o.m. rekening gehouden worden met de mate[...] waarin het gezinsleven wordt verbroken bij uitwijzing naar welk land van bestemming (?) en de omvang van de diverse banden opgebouwd in de België sinds meer dan 18 jaar.

Dat hij op grond van art 9,3 humanitaire redenen gerechtigd is op een verblijfsvergunning die hij mag verwachten. Dat in afwachting hiervan het noch opportuun is, noch gerechtigd is verzoeker uit te drijven voorleer ene beslissing ten gronde is gevallen.”

3.2. Allereerst moet worden gesteld dat de Raad geen “algemeen rechtsbeginsel ‘fair-balance’” bekend is, doch dat in casu kan worden aangenomen dat verzoeker doelt op het proportionaliteitsbeginsel.

Verder moet erop worden gewezen dat verweerder, overeenkomstig artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet, behoudens indien meer voordelige bepalingen in een internationaal verdrag spelen, de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten moet nemen wanneer hij vaststelt dat een vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, in België verblijft zonder houder te zijn van de hiertoe vereiste documenten.

In voorliggende zaak is het niet betwist dat verzoeker niet tot een verblijf in het Rijk van meer dan drie maanden werd toegelaten of gemachtigd, dat hij geen gevestigde vreemdeling is en dat hij niet beschikt over de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, meer specifiek een paspoort met visum.

Verzoekers uiteenzetting dat hij bereid is tot medewerking, dat hij heeft laten vaststellen dat hij staatloos is en dat hij vruchteloos poogde om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd doet geen afbreuk aan het voorgaande en laat niet toe te oordelen dat artikel 7 van de Vreemdelingenwet niet van toepassing zou zijn.

In zoverre verzoeker voorhoudt dat hij verwacht dat een aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd zal worden ingewilligd, kan de Raad enkel vaststellen dat niet blijkt dat er, op het ogenblik dat de bestreden werd genomen, nog enige verblijfsaanvraag in behandeling was.

Tevens moet worden gesteld dat het gegeven dat verzoeker aanvoert dat hij tijdens zijn onwettig verblijf in België bijstand kreeg van familieleden niet toelaat te concluderen dat hij een gezinsleven, in de zin van artikel 8 van het EVRM, heeft in België, dat zou nopen tot verdere afwegingen. Verzoekers betoog dat hij reeds vele jaren in België verblijft en diverse banden heeft met of in het Rijk leidt ook niet tot de vaststelling dat enig aspect van zijn privéleven, dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt, in het gedrang komt.

Waar verzoeker in zijn synthesesmemorie en pleitnota nog verwijst naar artikel 3 van het EVRM, moet worden gesteld dat hij niet aannemelijk maakt dat hij doordat verweerder de bestreden beslissing nam dreigt te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Verzoekers standpunt dat hij, bij gebrek aan een nationaliteit, nergens terecht kan is een ongestaafde bewering. Er blijkt niet dat het ontbreken van een nationaliteit verzoeker verhindert om, in functie van verwanten of op andere gronden, als vreemdeling, een verblijfsmachtiging of verblijfsrecht in

zijn land van herkomst of elders te verkrijgen. Er ligt evenmin een bewijs voor waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker de Turkse nationaliteit niet opnieuw kan verkrijgen. Ook verzoekers betoog dat hij, nadat de bestreden beslissing werd genomen, nogmaals verzocht om de toekenning van een internationale beschermingsstatus laat op zich niet toe een schending van artikel 3 van het EVRM vast te stellen. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker zelf verklaarde dat een terugkeer naar Turkije voor hem een optie is, maar dat hij, bij gebrek aan reisdocumenten, nog niet kon terugkeren. Hieruit blijkt dat verzoeker zelf niet vreest dat hij bij een terugkeer naar Turkije dreigt terecht te komen in een situatie die onverenigbaar is met de bepaling van artikel 3 van het EVRM.

Er wordt niet aangetoond dat hogere rechtsnomen een belemmering vormen om de bestreden beslissing te nemen.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid of dat deze is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel of van de artikelen 3 of 8 van het EVRM kan, op basis van verzoekers toelichting, niet worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK